

عنوان مقاله:

بازشناسی نقش هندسه در سازماندهی فضایی آثار معماری از منظر معنا و مفهوم

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

احمد رضا اسلامی - کارشناس ارشد معماری داخلی از دانشگاه هنر تهران

سیده زهره شاه امیری - کارشناس ارشد مطالعات معماری ایران از دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

هندسه، همواره به عنوان ابزاری در بست و تحول معماری سهیم بوده است و علی رغم وجود تفاوت های عظیم فرهنگی میان جوامع گوناگون، زمینه های مشترک پهناوری در استفاده از هندسه وجود دارد. هندسه به عنوان الگویی در سازماندهی صورت معماری بدون وابستگی به زمان و مکان همواره نقش خود را ابتدای پیدایش معماری تا به امروز ایفا کرده است. بنابراین بازشناسی نقش معنایی و محتوایی هندسه برای درک بهتر اهمیت بنیادین آن در شکل گیری آثار معماری لازم و ضروری است. هدف از این مقاله بررسی مفهوم هندسه از منظر های گوناگون محتوایی و در نهایت از منظر معماری ایران می باشد. در این پژوهش به منظور جمع آوری اطلاعات مورد نیاز از روش کیفی و تحقیق کتابخانه ای استفاده شده است. آنچه به عنوان نتیجه از این تحقیق بدست آمده، عبارتست از اینکه، هندسه به عنوان الگویی جهت سازماندهی فضا در طراحی معماری، ریشه در ذات هستی و انسان دارد. بشر با آگاهی از نظم موجود در جهان هستی به الگو برداری از آن در ساخته های خود می پردازد تا به گونه ای میان این جهان خود ساخته و جهان هستی ارتباطی جاودانه را پایه گذاری کند.

کلمات کلیدی:

معماری، هندسه، سازمان فضایی، صورت، معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776293>

